

oplyser om de ting, som vi har brug for at vide, eller som myndighederne har brug for at vide.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så går vi til ordførerrækken, og det er hr. Kamal Qureshi.

Kl. 14.15

Kamal Qureshi (SF):

For nylig var jeg til en demonstration nede ved Rådhuspladsen for bevarelse af modersmålsundervisning, og da jeg sluttede min tale, kom en mand hen til mig og ville snakke med mig, en mørk mand. Han var en gammel mand og med patriarkalsk myndighed.

Han var lidt oprørt over, at jeg i meget skarpe vendinger havde fastslået, at jeg ønsker, at vi unge og vi unge alene skal bestemme, hvem vi vil leve sammen med.

Han forklarede mig kærligt, at unge på 20-21 år jo ikke ved, hvad de vil, og de er jo ikke i stand til at sige fra over for det pres, de udsættes for i det danske samfund. De vil bare have danske kærester, for de bliver presset til det af deres venner, og jeg måtte forstå, at forældrene jo kun ville det bedste for de unge selv, og derfor var det rimeligt, at forældrene gav de unge nogle retningslinjer for, hvem de skulle giftes med, og også hvornår de var gamle nok til at have kærester. Og det var jo bedst, at de giftede sig med nogle fra deres forældres hjemland.

Jeg følte egentlig, at jeg var tilbage i Folketinget igen, hvor jeg hørte på en af de utallige taler fra integrationsministeren, hvor han taler om at bygge rede, før man finder ægtefælle, og at man skal have til klæderne og føden, før man forelsker sig. Unge mennesker under 24 år er ikke voksne nok til at finde en ægtefælle, har vi også hørt, samt at det er bedst at gifte sig med folk fra ens eget hjemland, for ellers kan man ikke få lov til at bosætte sig i sit hjemland Danmark.

Jeg vil sige, at mit svar til både den gamle og kærlige mand og til integrationsministeren er det samme: For SF kan tvang ikke gradbøjes. Vi vil ikke acceptere indskrænkninger i danske borgeres frihedsrettigheder. Vi har i Danmark 18 år som myndighedsalder. Vi vil ikke være med til at sætte den alder op, hverken til 19, 20 eller 24 år.

Vi vil gerne opfordre danskere til at rejse ud og lære af verden, og i SF vil vi gerne lære af verden. Sådan har Danmark altid fornyet sig og er blevet stærkere, og sådan vil Danmark fortsætte med at gøre. Vi vil som moderne mennesker

ikke afvise kærester eller ægtefæller til danske borgere ved grænsen til Danmark, uanset om de er fundet i Kina, Congo eller Kolding.

Vi vil fra SF's side fortsætte med at præsentere menneskelige og moderne alternativer til den siddende regerings reaktionære politik. De mange, der har efterlyst, hvad vi har at byde på, kan hente et eksemplar af vores »Frihedens århundred«, som vi kalder vores udlændingeudspil.

Elisabeth Arnold (RV):

Det foreliggende lovforslag nr. L 152 har angiveligt tre hovedformål eller tre hovedprincipper, som står som indgangsportal til hele det meget omfattende lovforslag:

For det første skal Danmarks internationale forpligtelser respekteres, for det andet skal der være færre udlændinge i Danmark, og for det tredje skal der være en bedre integration.

Til det første formål, at Danmark skal respektere de internationale forpligtelser, vil jeg gerne sige til vores integrationsminister, at jeg er glad for, at det står der så tydeligt. Jeg havde nu heller ikke ventet andet med den minister. Men jeg er glad for, at det står så tydeligt som det første formål overhovedet som retningsgivende for lovforslaget.

Det andet om at begrænse tilstrømningen til Danmark: Jeg er bekymret over, at man ikke sætter nogen grænse, og at man mener, at den tilstrømning, vi har i øjeblikket, er for voldsom. Jeg er bekymret over, at man mener, at en andel på 7-8 pct. af udlændinge i Danmark skulle være en trussel for vores økonomi, vores kultur og vores egenart. Jeg forstår det simpelt hen ikke. Jeg forstår ikke, hvordan en liberal minister kan synes, det er et problem, at ni tiendedele af de, der bor i Danmark, er danskere. Der skulle helst være elleve tiendedele, har jeg næsten indtryk af.

Det næste, jeg er bekymret over, er, at man prøver at bilde folk ind, at det kan lade sig gøre at begrænse tilstrømningen i den verden, vi lever i. Der er 4.000 danskere, der hvert år beslutter sig for at gifte sig med en udlænding. En stor del af disse 4.000 danskere er nogle, der kan datere deres aner tilbage til vikingerne. De har intet ønske om at ødelægge danskheden. De har intet ønske om at undergrave det danske folks identitet. De har bare forelsket sig i en udlænding. Derfor vil de gerne bo sammen med denne udlænding i Danmark. Det bliver med de kommende love, hvis de bliver vedtaget, som de ligger her, overordentlig svært.